

Vedkommende, men det er det Betsynderlige, der for Folkethinget ligger i ved 2den og 3die Behandling at vedtage en Gjennemsnitslønning af 2,233 Rd. og saa ende med en Gjennemsnitslønning af 2,600 Rd. Det er dette, der navnlig synes mig at vidne om, hvor lidt Folkethinget selv ønsker at faae sine Afstemninger respecterede.

Formanden: Jeg troer dog, at det ærede Medlem bør holde sin egen personlige Opfattelse tilbage, naar den gaaer i en saadan Retning. Jeg troer ikke, det er tilstedeligt her at udtale den Mening, at Folkethinget ikke ønsker sine Afstemninger respecterede.

Berg: Jeg er desværre nødt til, naar jeg taler, at udtale min egen personlige Opfattelse.

Formanden: Men den bør fremtræde i Udtryk, som det er passende at fremsøre her.

Berg: Ja, det vil som sagt berøve paa, hvorledes Afstemningen bliver, og jeg gjør ogsaa kun en Sammenligning; jeg har kun historisk angivet, hvorledes Afstemningerne forholdt sig til hinanden. Det stiller sig saaledes for mig, at det er et Varsel om, at vi ikke ville faae den fornødne Indskydelse eller ikke lettigen ville hørde den fornødne Indskydelse paa senere Lønningslove, idet man giver dem, der gennemføre Lønningslove, ligesom et Eksempel paa, hvorledes det vil gaae til, naar de blot holde ud. Dette Hensyn er vigtigere end Hensynet til de 6,200 Rd. og ogsaa end Hensynet til den Sammenligning, man kan gjøre imellem Oberster og andre Embedsmænds Lønning; thi, som jeg tidligere har udviklet, sætter jeg disse Mænds Stilling i Samfundet meget høit. Men det er min Betragtning af, at det vilde være mærkeligt, om Thinget efter de Afstemninger, det har foretaget, vilde ende saaledes, der gjør, at jeg, uagtet den høitærede Ministers Erklæring, gjerne seer Fleertallets Forslag under Nr. 3 forkastet. Jeg vil indrømme, at det er ikke Hensynsfuldhed til den høitærede Minister, men jeg haaber heller ikke at faae det bedømt som Hensynsfuld-

hed, og jeg troer heller ikke, at det kan siges, at hele Folkethinget i og for sig eller den ene eller den anden Side af Folkethinget er optraadt saaledes, at det kunde give Anledning til Yttringer som den, „at man er mindre hensynsfuld“ imod den høitærede Minister. Jeg kan ikke nægte, at jeg for mit Vedkommende af Hensynsfuldhed mod den høitærede Minister og af Erkjendtlighed for, at vi have faaet den rette Mand paa den rette Plads til rette Tid, mange Gange har tilfidsat min personlige Anskuelse for at imødekomme den høitærede Minister; men jeg skal ogsaa indrømme, at det er gaaet mig, som det er gaaet Mange her, at, naar vi desuagtet høre, at „vor Medvirkning er den høitærede Minister til ingen Nytte“, bliver man noget træt af at give efter i mange Spørgsmaal, som man ellers burde holde paa. Med disse Bemærkninger skal jeg navnlig anbefale at forkaaste Fleertallets Forslag Nr. 3. Jeg venter ikke min Anbefaling fyldestgjort, men det vilde være mig hjært, om det skete.

Winther: Det var et Par Bemærkninger af den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (R. Jensen), som jeg vilde høre mig imod. Den ærede Rigsdagsmand sagde, at naar der senere skulde komme til at foreligge et Forslag her i Thinget om atter at forhøje de Meniges Lønning, saa vilde Sagen være meget uheldig stillet, hvis vi idag vedtog dette Fleertals Forslag, idet man da vilde sige, at da Thinget efter en saa moden Overveielse og efter saamegen Kamp havde endt med at fastsætte den Løn, som ligger i dette Fleertalsforslag, for de Menige, saa var dette den Løn, der efter Thingets Mening havde været det i og for sig Rigtige. Men jeg kan ikke erkjende, at denne Betydning skulde ligge i en Afstemning, som gif ud paa at vedtage Fleertallets Forslag, idetmindste ligger den ikke deri for mit Vedkommende.

Rettelser i B. Christensens Foredrag.

Sp. 9913, Lin. 5 f. n.: „have“ læs: „have“
— 9921, — 6 — „mindst“ læs: „meest“